

Våra tio blodsvittnen i N. Kina.

Liksom vi i detta nummer se våra missions-syskons skuggbilder fotografiskt framställda, så skulle jag önska, att jag kunde med pennan teckna trogna bilder af deras inre och yttre lif. Men då både nödigt material, förmåga och utrymme saknas till några fullständigare sådana teckningar, så måste jag inskränka mig till endast några få spridda drag. Be-träffande våra sednast utgångna missions-syskon äro de uppgifter, som stå mig till buds, mycket knapphändiga.

Den som bland våra mördade missions-syskon längst verkat i Kina är *Nathanael Carleson*.

Han föddes den 22 jan. 1867 i Knista socken i Nerike. Hans föräldrar lefva ännu och äro bosatta i Ramsta, Vintrosa s:n. Fadren är den inom ganska vida kretsar, särskildt i Nerike, kände, bepröfvade predikanten August Carleson, medlem i Helgelseförbundets styrelse.

Redan som barn erhöll N. Carleson djupa, andliga intryck. Vid 18 års ålder fick han förvissning om sitt barnskap hos Gud. Han säger sjelf derom: "Ordet i 1 Joh. 1: 9 blef för mig då ett fast själens ankare, vid hvilket jag sedan hela tiden förblifvit, trots de försök, själa-fien-den många gånger gjort att slita mig derifrån." Dag efter dag stärktes han nu i tron på Herren.

Vid pingsthögtiden samma år fick han under åhörandet af ett missionsföredrag en bestämd kallelse af Gud att offra sitt lif för hedningarna. Längre fram blef det honom klart, att Kina var hans fält, och år 1890, söndagen efter midsommardagen, blef han af Helgelseförbundet kallad att utgå till Kina med vittnesbördet om Kristus. "När det var klart" — skrifver han — "att jag skulle få gå till Kina, jublade mitt hjerta af fröjd, som icke kan beskrivas, endast erfaras."

I slutet af 1890 inträffade han i sällskap med Emanuel Olsson i Kina. Efter ett ihärdigt och allvarligt arbete derute måste han tillfölje af sin hustrus sjuk-

dom återvända till hemlandet, der han med familj inträffade i nov. 1898. Den 2 januari d. å. sade han farväl åt sin familj och sina öfriga anhöriga samt vänner, för att återgå till det för honom så kära Kina. Förr än han sjelf eller någon kunde ana, var hans lopp fullbordadt. Endast Herren kan hugsvala och fylla tomrummet hos hans med tvänne små i djup sorg efterlemnade enka.

N. Carleson var en duglig och praktisk missionär. Hela hans framträdande rörde den fasta, gedigna, allvarligt öfvervägande, moget pröfvande karakteren. Enkel och anspråkslös bar han inom sig djupa tankar. Det var kärna hos honom. Hans blick var vaken, och han gaf akt på och studerade med iutresse det, som mötte honom på hans väg, angelägen att draga lärdom af allt. Han var derför ock synnerligt väl förtrogen med alla kinesiska förhållanden.

Edv. Karlberg föddes den 18 mars 1869 i Svärta socken af Södermanland. Under böneveckan 1887 blef det en vändpunkt i hans lif, då han vid hemgåendet från missionshuset lät öfvertala sig att gå in i en stuga vid vägen, der några troende både Gud för honom. Han kände ingenting särskildt då. Men från den stunden var det hos honom ett stort behof att bedja till Gud, och en hölada var den helgedom, der bönealtaret var rest. Efter 14 dagar kom den "fridsström", som han hört talas om och väntat på. Efter denna tid kunde han aldrig tvifla på sitt barnskap hos Gud eller tänka på att begå den himmelsskriande synden att öfvergifva den Gud, som bevisat honom så mycket godt.

Annandag pingst 1891 erfor han en förnyelse i anden, och hans tungas band lossades. En mycket lycklig tid följde nu. Efter att 1892 genomgått den bibelkurs, som då hölls vid Torp, blef han utsänd till Åland, der han under 3 år verkade med mycken välsignelse och för egen del mottog dyrbara lärdomar af Gud. Hans varmbjertade vittnesbörd, hans

noggranna aktgifvande på sin vandel och sitt tal, hvilket var ljufvigt och med salt kryddadt, gjorde hans vistelse och verksamhet der mycket nyttig och fruktbarande och tillförsäkrade honom ett stort rum i dessa enkla, trofasta öbors hjertan.

Tillsammans med Sven Persson ifrån Skåne afskildes han vid Torpkonferensen 1895 för Kina och ankom i dennes sällskap dit den 15 mars 1896. Med stor kärlek har han verkat bland kineserna, ganska mycket pressad af kroppslig bräcklighet och annan nöd. Nu hvilar han i frid.

Sven Persson föddes i Gustafs församling af Malmöhus län den 25 febr. 1873. Vid 17 års ålder blef han född på nytt. Men det oaktadt fick han göra mycket bittra erfarenheter af sin naturs djupgående förderf. Hans lif var ett enda skriande behof efter seger öfver de syndavanor, som han öfvat under sitt otroslif såsom vrede, skämt o. s. v.

En kär, troende broder, hos hvilken han sedan kom i tienst, var honom till mycken hjälp i fråga om hans andliga lif. Det blef nu en hel öfverlåtelse åt Gud. Gud uppenbarade i sin nåd för honom vägen till frigörelse och seger.

Nästan från hans omvändelse arbetade han i söndagsskolan. Sednare begynte Gud mana honom att utgå såsom evangelist. Jag minnes så väl, då han i Börringe kom för att tala med mig om att få genomgå bibelkursen. Icke kunde jag då ana, hvilka gåfvor som slumrade hos den unge, blyge, tafatte och torftige bonddrängen. Efter att hafva genomgått bibelkursen 1892, utgick han såsom evangelist till Östergötland och arbetade sedermera troget på det i det hela ganska hårda fält, som kommit på hans lott. Såsom förut blifvit nämndt ankom han till Kina 1896. Några friförsamlingar i Småland hafva hängifvet och offervilligt understödt honom i hans arbete med förböner och penningar.

Arbetaren är nu borta. Men Guds verk skall fortgå.

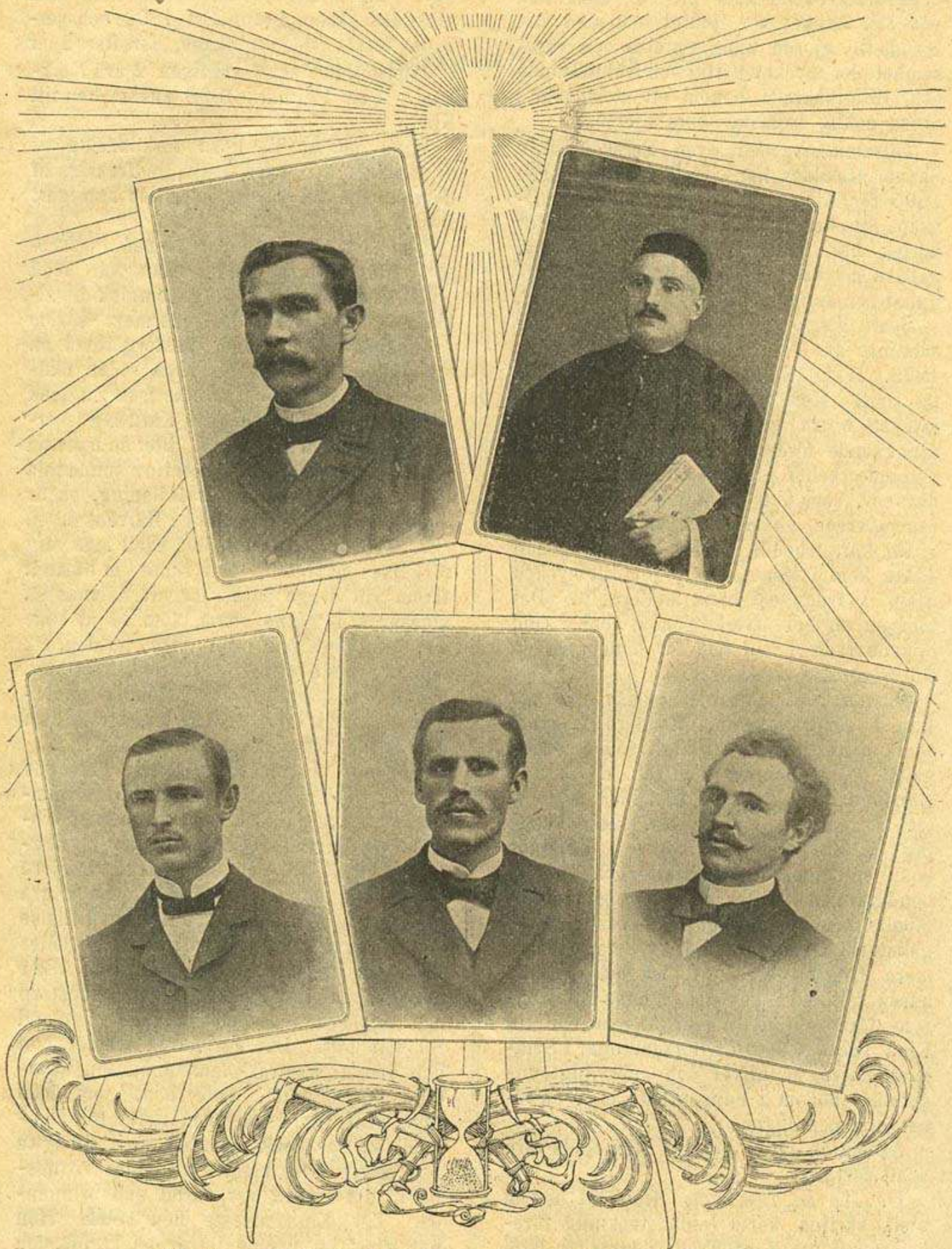
O. A. L. Larsson. Hans af honom sjelf skrifna korta lefnadsteckning förekommer i n:o 3 af Trons Segrar för detta år; och vi hänvisa till densamma. Af denna framgår, att han var född den 26

nov. 1873 i Lerbäck af Örebro län. Han afskildes såsom evangelist 1892 och verkade första tiden i Skåne, derefter 2 år i Östergötland samt slutligen 2 år i Norrland. Den 12 mars 1898 ankom han till Kina.

Hans enkla, flärdlösa förkunnelse af evangelium och hans stilla, gudfruktiga lif hafva varit till välsignelse, der han gått fram.

Den sist utgångne var *Ernst Pettersson* från Östergötland. Han var född 1873, blef frälst 1893, genomgick bibelkursen 1895, verkade sedermera såsom evangelist i Vermland, Vestergötland m. fl. ställen, afskildes för Kina redan sommaren 1898 och afreste från England i sällskap med Nathanael Karleson i Lörjan af detta år till Kina. Blef än hans tid i Kina så kort, att han ingenting kunde tala och verka för kinesernas frälsning, så är dock hans död dyrt aktad i Herrens ögon. (Ps. 116: 15). Hans blod skall icke vara förgäfves utgjutet. Det ropar om hämnd. Hvem vill draga åstad för att hämnas på kineserna i *Hans* sinne, som så älskade den brottsliga och upproriska världen, att han utgaf sin ende Sen till dess frälsning, och i *Hans* sinne, scm, blödande på förbannelsens trä, bad: "Fader, förlåt dem det, ty de veta icke hvad de göra?"

Emma Pettersson, Sven Perssons hustru, föddes den 5 april 1863 i Malmbackes socken i Småland. Hon blef troende på Herren 1875 och, efter att några år varit slö och halvhjertad, frigjord och välsignad af Gud 1882. Om några år begynte hon förnimma Herrens kallelse att arbeta i hans vingård; särskildt lades Kina på hennes hjerta. På våren 1891 deltog han i bibelkursen vid Smedstorp och fick sedan såsom evangelist Uppland till sitt fält. Det var hårda platser, hon och hennes kamrat Anna Johansson arbetade på. "Men", sade hon, "om icke jag varit till så mycken nytta för Uppland, så har dock Uppland varit till nytta för mig." Det kändes i hennes vittnesbörd, att hjertat var varmt och brinnande. Till Kina afreste hon 1894. Hon har gjort ett utsäde i tro och kärlek, och det måste bära frukt. Synes ock vintren med sin förstelning och död göra allt

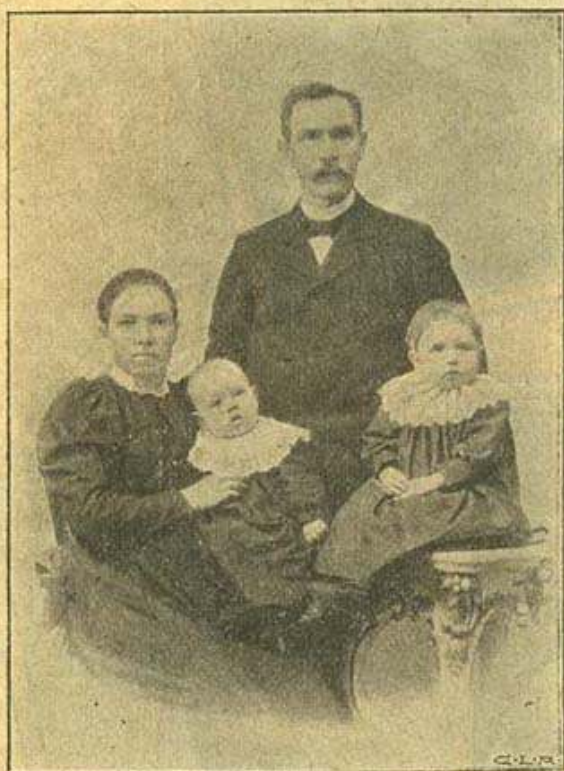
Nathanael Carleson. Edw. Karlberg.
Sven Persson. O. A. L. Larsson. Ernst Pettersson.

Emma Persson. Mina Hedlund.
Anna Johansson. Jenny Lundell. Justina Engvall.

såningsmannens arbete om intet, så kommer dock väl vår igen med sol och värme, och skörden växer och mognar i sin tid.

Mina Hedlund föddes den 3 mars 1860 i Neder-Kalix socken af Norrbottens län. Hon blef frälst 1882. Men hon förstod ej, att hon var fattad af Kristus, för att följa honom. Hon såg icke mer i Kristus än en syndaförlåtare, hvarför hennes gång blef haltande och lifvet ganska glädjefattigt. Men på samma gång blef hennes längtan efter någon-

Nathanael Carleson med familj.

ting bättre allt djupare. Och Herren, som ser till den fattiges trängtan, mötte henne i tvänne från H.-förbundet utsända evangelister. Deras ord ochandel blefvo för henne en hälsning från den uppståndne frälsaren. Hon fick lära känna Kristus såsom aldrig tillförne.

Då hon förnam Herrens kallelse att helt utgifva sig för de förlorades räddning, befrågade hon sig icke med kött och blod, utan lemnade sin skola och blef efter att hafva genomgått bibelkursen i Kräklinge 1891 utsänd såsom Kristi

vittne till Ångermanland, hvarest Herren gaf henne rik frukt i arbetet.

I mars 1894 ankom hon till Kina, hvarest hon först hade att genomgå en lång och pröfvande fostran genom kroppslig sjukdom och svaghet. Nu har hon fått besegla sitt vittnesbörd med sitt blod. I det utdrag af ett hennes bref, som förekommer på omslaget af n:o 18 af Trons Segrar och som utgör den sista under rättelsen vi fått från våra mördade syskon, säger hon med den möjligheten för sina ögon att få gå igenom matyrdöden: "För egen del känner jag, att, om Gud tillstodjer dem att äfven taga våra lif, jag ej fruktar."

Anna Johansson var född den 30 april 1867, bördig från Vermland, der hon verkat först såsom lärarinna och sedan från 1896 såsom evangelist. I början af år 1898 afgick hon till Kina. Snart var hennes arbetsdag slut. "Men lefva vi, så lefva vi för Herren och dö vi, så dö vi för Herren. Ehvad vi nu lefva eller dö, höra vi Herren till."

Jenny Lundell var född i Malmbäcks socken i Småland den 17 febr. 1868, afskildes i början af dec. 1893 till evangelist och verkade såsom sådan mest i Ångermanland. Och Herren gaf frukt i arbetet. Hon utreste till Kina i slutet af förra året. "Saliga äro de döda, som i Herren dö. Ja, säger Anden, de skola hvila sig från sitt arbete, ty deras gerningar följa dem efter."

Justina Engvall var född den 21 juni 1866, bördig från Uppland, der hennes moder ännu lefver. Hon blef frälst 1880. Hade en tid arbetat inom frälsningsarmén. Genomgick bibelkursen vid Göta- bro 1897 och utsändes såsom evangelist till Östergötland. Afskildes för Kina och afreste till England samtidigt med Jenny Lundell, men afreste något sednare än hon därifrån till Kina. Hon var en pålitlig kristlig karakter, som på de olika platser och i de olika lägen, hon befunnit sig, förvärfvat sig ett odeladt förtroende. Man hade orsak att hysa de bästa förväntningar med afseende på hennes verksamhet såsom missionär. Men Herren lyktade dagen förrän aftonen kom. Och han är rättfärdig i alla sina vägar

och nådig i alla sina gerningar. Ps. 145: 17.

Våra syskon, som gått till Norra Kina — såsom bekant ha ock några af våra kvinnliga missionärer arbetat i Vestra Kina — arbetade att börja med i Paotéo i Norra Shansi.

1895 erhöill Helgelseförbundet ett eget missionsområde, beläget i Norra Shansiprovinnsen mellan de två grenarna af den beryktade kinesiska muren, som i norr utgör gränslinien mellan Kina och Mongoliet, der våra missionärer fingo begynna att odla och beså en alldeles obruten mark, och hvarest de med oförtruten ifver och kärleksfull nitälskan verkat, tills de nu fingo med sitt blod, liksom förut med sina böner och tårar, vattna det dyrbara utsädet.

Vi hade der 4 stationer öppnade med en väglängd af 17 sv. mil från den nordligaste till den längst i sydost belägna och ett ytinnehåll af omkring 222 kv-mil.

Flera städer och en stor mängd köpingar och byar finnas på detta distrikt med många 100-tusen invånare, med rum nog för flera 10-tal missionärer att arbeta.

Och vi tro förvisso, att Herren än en gång, och det ganska snart, skall öppna oss väg dit och bereda oss rum der att återupptaga den afbrutna verksamheten. Fienderna med satan i spetsen skola icke behålla det sista ordet. Herrens högra hand behåller segern. Må våra vänner och medarbetare i Herrens verk icke fälla modet och gifva upp saken såsom förlorad, utan med dubbel tillförsigt och kärlekens nit bedja och offra för Kina, så att, när det åter blir lungt och dörarna öppnas, vi må vara redo att genast rycka fram, om det vore möjligt, med dubbelt så stor styrka som förut.

En vän sände mig i dag såsom tänkespråk ps. 46. Och jag vill i min tur gifva den åt alla vännerna.

C. J. A. Kihlstedt.

Tankar

vid underrättelsen om mordet å våra missionärer i Kina.

Ett sorgedebudskap har oss nått från "Sinims" berg och dalar. Mitt hjerta säg, har du förstätt, hvarom budskapet talar?

Från Gud det kommit, det är visst; Det är på hans tillstädjan, som våra syskon hafva mist sitt lif och blod i Kina.

Hvi har det händt? — jag frågar än — Är Gud uppå oss vreder? Mitt hjerta, säg, ser Herren nu med misshag på oss neder?

Säg, ha väl vi i förväg gått för Herren, då vi sände till hedningarna vittnen ut om Gud och den, han sände?

En röst jag hör — hvems är väl den? — Jag hört den gångna dagar: "Den Herren älskar" — hör min vän! — "Just den han också agar."

"Han gisslar hvarje äkta son, att den må heliggöras."

Vår Fader agar, att ifrån all synd vi må frigöras.

I nöden föds en ljuf musik i djupet af vårt hjerta. Den andas kärlek, varm och rik, men ock en ton af smärta.

Af Fadrens slag vi känna lärt hans kärleksvarma hjerta. Och efter nöden mera ljuft vi hvila vid hans hjerta.

Guds välbehag i detta slag vi tydligen förnimma. Hans ansikte till dödens dag gick med de vittnen ringa.

De vunnit lifvets sköna krans, de kära missionärer. För dem ej större ära fanns, än den att bli martyrer.

Må vi, som lefva, böja oss för Herrens kärleks tuktan! Må vi, långt mera än förut, nu vandra i hans fruktan!